

Języki i paradygmaty programowania 1 – studia stacjonarne 2024/25

Lab 10. Struktury danych: kolejka (bufor FIFO), stos (bufor LIFO), lista jednokierunkowa, lista dwukierunkowa. Unie.

1. Zapoznaj się ze strukturami danych: kolejka (FIFO), stos (LIFO), lista jednokierunkowa, lista dwukierunkowa.
2. Zaimplementuj listę jedno- i dwukierunkową (w osobnych projektach) bazując na strukturach języka C ([struct](#)).

W pliku tekstowym zapisane są następujące dane o wielu studentach:

imię, nazwisko, rok urodzenia, adres zamieszkania, kwota stypendium.

Przykładowa struktura dla listy jednokierunkowej i dwukierunkowej:

```
typedef struct stud {  
    char* imie;  
    char* nazwisko;  
    int rok;  
    char* adres;  
    double stypendium;  
    struct stud* n;  
}STUDENT;  
  
typedef struct stud {  
    char* imie;  
    char* nazwisko;  
    int rok;  
    char* adres;  
    double stypendium;  
    struct stud* p;  
    struct stud* n;  
}STUDENT;
```

Zapisz te dane do listy struktur i napisz funkcje pozwalające na:

- a) Inicjalizację listy – odczyt danych z pliku;
`void list1(FILE* plik);`
- b) Wyświetlania zawartości listy;
`void dispList1();`
- c) Wybranie spośród wszystkich osób tego studenta który pobiera największe stypendium;
`STUDENT* max_s();`
- d) Dodania elementu na początek listy;
`void addHeadList1();`
- e) Dodania elementu na koniec listy;
`void addTailList1();`
- f) Zliczania ilości elementów listy;
`int lenList1();`
- g) Usunięcia elementu z początku listy;
`void remHeadList1();`
- h) Usunięcia elementu z końca listy.
`void remTailList1();`

Implementacja niektórych funkcjonalności (np. h) będzie uciążliwa szczególnie w przypadku listy jednokierunkowej - proszę wspomagać się dodatkowymi wskaźnikami tymczasowymi i przeszukiwaniem listy od początku.

Fragment programu - przykładowa funkcja tworząca listę jednokierunkową:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#pragma warning(disable: 4996 6387)
#define MAX_BUFOR 80

typedef struct stud {
    char* imie;
    char* nazwisko;
    int rok;
    char* adres;
    double stypendium;
    struct stud* n;
}STUDENT;

STUDENT* H = NULL;
FILE* fd = NULL;

void list1(FILE* plik){
    unsigned len;
    STUDENT* B = NULL, * P = NULL;
    char bufor[MAX_BUFOR];
//H = (STUDENT*)NULL;
    while (fgets(bufor, MAX_BUFOR, fd)) {
        B = (STUDENT*)malloc(sizeof(STUDENT));
        if (H == (STUDENT*)NULL)
        {
            H = B;
        }
        else
        {
            P->n = B;
        }
        B->n = (STUDENT*)NULL;

        len = (unsigned)strlen(bufor);
        bufor[len - 1] = '\0';
        B->imie = (char*)malloc(len);
        strcpy(B->imie, bufor);

        fgets(bufor, MAX_BUFOR, fd);
        len = (unsigned)strlen(bufor);
        bufor[len - 1] = '\0';
        B->nazwisko = (char*)malloc(len);
        strcpy(B->nazwisko, bufor);

        fgets(bufor, MAX_BUFOR, fd);
        B->rok = atoi(bufor);

        fgets(bufor, MAX_BUFOR, fd);
        len = (unsigned)strlen(bufor);
        bufor[len - 1] = '\0';
        B->adres = (char*)malloc(len);
        strcpy(B->adres, bufor);

        fgets(bufor, MAX_BUFOR, fd);
        B->stypendium = atof(bufor);
        P = B;
    }
}
```

Fragment programu – funkcja main():

```
int main(){
    STUDENT* ms;
    fd = fopen("dane.txt", "r");
    if (fd == NULL) {
        printf("Nie mogę otworzyć pliku dane.txt do odczytu!\n");
        getchar();
        exit(1);
    }
    list1(fd);
    dispList1();
    ms = max_s();
    printf("%s %.2lf\n", ms->nazwisko, ms->stypendium);
    addHeadList1();
    addTailList1();
    dispList1();
    printf("długość listy = %d\n", lenList1());
    remHeadList1();
    dispList1();
    remTailList1();
    dispList1();
}
```

3. Unia - rodzaj typu danych, który pozwala na różną interpretację zaalokowanego obszaru pamięci. Składowe unii wskazują zawsze na początek zaalokowanego obszaru. Obszar ten ma rozmiar największej składowej unii. Ze względu na różnice w architekturach komputerów jak i samych kompilatorach języka C, typ ten jest nieprzenaszalny, tzn. ten sam program skompilowany przez inny kompilator może dać zupełnie inne wyniki, np. (za Wikipedia):

```
union nazwa_unii {
    char tablica_znakowa[4];
    int wartosc;
};
u.wartosc = 0x44434241;
```

W u.tablica_znakowa znalazła się napis:

- 'ABCD' w przypadku procesora Intel, kompilator 32-bitowy
- 'AB' w przypadku procesora Intel, kompilator 16-bitowy dla DOS-u
- 'DCBA' w przypadku procesora Motorola.

4. Utwórz strukturę składającą się z dwóch pól typu `_int8`. Utwórz unię, której pierwszy element będzie typu struktury a drugi typu `_int16`. Zainicjuj wystąpienie unii i przypisz wartości do pól struktury (`_int8`) z zakresu od 0 do 255 (dlaczego z takiego zakresu?) Wyświetl elementy struktury i element unii (typu `_int16`) w postaci dziesiętnej `"%i\n"` i szesnastkowej: `"%x\n"`. Co zaobserwowałaś/eś? Zapoznaj się z problemem big-endian/little-endian.

```
struct liczba8 {
    _int8 a;
    _int8 b;
};

union liczba16 {
    struct liczba8 jeden;
    _int16 dwa;
};
```